

Parochie	1
In de pen	6
Spiritualiteit	8
Klapstoel	9
Samenleving	10
Kerk	12
Varia	13
Dossier	14
Buitenland	16
Cultuur	17
Het verlangen	18
Film	19
Op·tocht	20
Mensen	21
Bisdom	22
Podium	24

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
KERK & leven is een uitgave van
 Studiecendrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE

UITGEVER
 Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be
Hoofdredeacteur
 Bert Claerhout
Eindredacteur
 Peter Gordts
Redacteurs
 Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters
Redactiesecretariaat & Optocht
 Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be
Diocesane redactie Antwerpen
 Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@kerknet.be
Diocesane redactie Brugge
 Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@kerknet.be
Diocesane redactie Gent
 Eveline Coppin
 Bisdemplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be
Diocesane redactie Hasselt
 Jan Colla
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 40
 jan.colla@kerknet.be
Diocesane redactie Mechelen-Brussel
 Hans Medart
 Varkensstraat 6
 2800 Mechelen
 tel. 015 29 84 17
 hans.medart@kerknet.be

VORMGEVING
Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
 Patrick Claessens

PUBLICITEIT
 Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@trevipius.be
 www.trevipius.be

DIENST PAROCHEBLADEN
 tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN
 Abonnementen en adreswijzigingen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ
 NV Halewijn

© copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Ik twijfel, dus ik geloof...

” *Cogito, ergo sum*. Ik denk, dus ik ben. Met die beroemde woorden vereenzelvigde de Franse filosoof René Descartes (1596-1650) de mens met zijn denkvermogen. Met als gevolg dat onze cultuur de afgelopen eeuwen nog weinig ruimte liet voor emotionele gevoelens van twijfel en onzekerheid. Ook al bestempelde de Franse auteur Victor Hugo (1802-1885) de twijfel als een belangrijk instrument om het menselijke karakter te vormen, desondanks werden twijfel, onzekerheid en angst veeleer gezien als gevoelens die je alleen maar van slag brengen en die je dus beter kwijt dan rijk bent. Toch lijkt het tij te keren. Sinds het geloof in de grote samenlevingsutopieën verloren is gegaan en twijfel en onzekerheid over de toekomst zowel in ons privéleven als in het maatschappelijke debat zijn geslopen, wijzen almaar meer filosofen en gedragswetenschappers op de positieve kanten van die gevoelens.

Sommigen beweren dat twijfel meer intimiteit in onze persoonlijke relaties kan brengen, ons zelfvertrouwen kan versterken en onze verdraagzaamheid kan vergroten. Ook maatschappelijk kunnen gevoelens van twijfel houvast bieden. Wie twijfelt, is minder vooringenomen en minder gauw geneigd tot fanatieke overtuigingen. De gerenommeerde Amerikaanse historicus Howard Zinn (1922-2010) zag de twijfel als een productieve kracht die in de Verenigde Staten tal van maatschappelijke veranderingen mogelijk heeft gemaakt. In zijn essay *Het optimisme van de onzekerheid* raadde hij ons aan afstand te doen van zogenaamde zekerheden, zoals het geloof in onaantastbaar gewaande instituties. De financiële en economische crisis gaf hem alvast gelijk. Hoeveel leed was ons niet gespaard gebleven als er ook maar een beetje twijfel was geslopen in het brein van al wie geloofde dat de aandelenkoersen ongelimiteerd konden blijven stijgen?

Twijfel kan ook in het geloofsleven een bron van vernieuwing en/of verlichting zijn. De Spaanse mysticus Johannes van het Kruis omschreef de toestand van radicale onwetendheid en twijfel als de ‘donkere nacht van de ziel’. Zijn getuigenis en dat van vele anderen bevestigen wat inmiddels algemeen wordt erkend en aanvaard, namelijk dat je ook zonder vaste zekerheden kunt geloven. Radicale twijfel gaat wel vaker vooraf aan een groot ontwaken. Bovendien geldt ook voor religies dat de twijfel gelovigen ervoor behoedt zich sektarisch van de buitenwereld af te sluiten of zich tegenover andersdenkenden onverzoebaar op te stellen.

Authentiek geloven kan in deze tijd volgens mij alleen maar gepaard gaan met momenten van intense vragen, twijfel en onzekerheid. Wat wil God vandaag feitelijk van mij? Als het geloof wordt opgevat als een vrije keuze – wat in onze westerse wereld toch in toenemende mate het geval is – herkennen wij ons misschien nog het best in de apostel Thomas. Die weigerde de verrijzenis van Jezus zomaar op gezag van anderen te aanvaarden en stelde zijn eisen: „Ik wil mijn handen zien met de gaten van de spijkers erin, ik wil ze met mijn vingers voelen. Ik wil met mijn hand de opening in zijn zijde voelen. Anders geloof ik niet” (Johannes 20, 25). Thomas’ reactie is als het ware een voorafspiegeling van de geloofscrisis in deze tijd: geen geloof zonder godsbewijs.

Wie het evangelieverhaal volledig leest, weet dat Jezus Thomas’ kritische instelling niet heeft afgestraft. Integendeel, Thomas herkende Jezus aan zijn wonden en op dat moment groeide vanuit de twijfel een heel nieuwe relatie. „Gelukkig zij die zonder gezien te hebben toch tot het geloof komen”, besloot Jezus (Johannes 20, 29). Laat dit een hart onder de riem zijn voor hedendaagse gelovigen die in deze pinkstertijd in een geseclariseerde samenleving met vallen en opstaan en ondanks alle twijfels tot geloofsinzicht trachten te komen.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Een stap in de goede richting

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Bert Claerhout vindt dat een goede communicatiestrategie alleen niet volstaat voor het ‘heruitvinden van het christendom in Europa’. Misschien heeft hij gelijk, maar het kan wel een begin zijn.

Onze christelijke boodschap is, zelfs in een wereld die gericht is op prestatie en consumptie, ijzersterk. Dat we echter aan onze communicatiestrategie zouden werken en enkele heilige huisjes zouden slopen, is misschien een stap in de goede richting.

Dat kan bijvoorbeeld door te kijken en te luisteren naar jongeren die instappen in doopsels en vormsels, en die ons vanuit deze groep als Kerk proberen te heroriënteren. Deze jonge mensen willen komen en luisteren, maar ze willen ook beluisterd worden. Dat zal waarschijnlijk niet volstaan, maar het is wel een begin.

Patrick SWITTEN, via e-mail

voor hem een voldoende bewijs dat het verzonden verhalen zijn, waarmee de evangelisten ons proberen te overtuigen van Jezus’ verrijzenis.

Een zwakke redenering. Wie zegt dat Paulus en de evangelisten ons een volledige, historische lijst van alle verschijningen wilden nalaten? Iedere auteur vermeldt de ervaringen die hij wil beklemtonen en die ervaringen waren meer dan een ‘diepe overtuiging’ dat Jezus verrezen was.

Voor wie zich wil verdiepen in de paas- en verschijningsverhalen raad ik het tweede Jezusboek van paus Benedictus XVI aan (*Jezus van Nazareth, deel II. Van de intocht in Jeruzalem tot de opstanding*). Daarin worden de feiten met een gelovig hart en met de nodige diepgang beschreven. Bij Kevers daarentegen worden concrete gebeurtenissen middels een kromme redenering vervangen door overtuigingen, gedachten en andere psychologische toestanden.

Gilbert KNUYT, Bilzen

Verschijningsverhalen

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Nadat Paul Kevers in een vroegere bijdrage in de rubriek *Vraag het aan Theo* al een kern van formaat schoot in verband met een uitroep van Jezus op het kruis, is hij nu eigengereid bezig in een bijdrage over de verschijningsverhalen. Dat Paulus’ lijst van verschijningen niet in overeenstemming is met de verschijningsverhalen in de evangelies, is

Letterlijk

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Hiermee wil ik mijn oprechte dank betuigen aan Paul Kevers voor zijn bijdrage over de verschijningsverhalen. Het was voor mij een verheugende verrassing, zelfs een opluchting, om deze uitleg van de verrijzenisverhalen te mogen lezen in ons parochieblad. Recente teksten van enkele bisschoppen en enkele homilieën in de paastijd klonken

alsof we opnieuw letterlijk moeten gaan lezen en geloven wat er geschreven staat. En dat nadat nu toch al een halve eeuw alom uitgebreid aandacht wordt besteed aan het leren verstaan van de Bijbeltaal. Mogen we alstublieft nog meer van zulke bijdragen als die van Paul Kevers in **KERK & leven** lezen?

Maria EYKERMAN, Bierbeek

Openheid

KERK & leven, 25 APRIL 2012

Als vakbondsman met een jarenlange staat van dienst voelde ik me verontwaardigd bij het lezen van de brief van Robert Minten uit Beringen. Als het waar is, zoals hij beweert, dat het ACV alleen een forum krijgt omdat er een C in de naam staat, zou het erg gesteld zijn met **KERK & leven**. Ikzelf vind dat organisaties die strijden voor een warme solidaire samenleving hoe dan ook een plaats verdienen in dit blad, ook als de C niet in hun naam staat.

Dat we enkel belangstelling zouden hebben voor de sterke sectoren is totaal onjuist. De vakorganisaties zijn vragende partij om een vaste vertegenwoordiging te krijgen in kleine ondernemingen. Helaas vinden we geen gehoor bij de overheid en nog minder bij de werkgevers. Gelukkig zijn ook kleine bedrijven ondergebracht in een paritair comité zodat loonakkoorden die de vakbonden afdwingen, ook voor hen van toepassing zijn. Vergeten we niet dat de achturedag en het algemeen stemrecht

ook niet in één dag werden gerealiseerd.

Dat het ACV al lang geen katholiek geheel meer is, is zeker. Onder mijn militante vrienden behoren moslims en vrijzinnigen. Dat toont dat we een grote openheid nastreven, wat voor christenen vandaag belangrijk is.

Willy VERBEEK, Herent

Ontoelaatbaar

KERK & leven, 18 APRIL 2012

In zijn lezersbrief pleit François Zanen voor rechtspersoonlijkheid voor de vakbonden. Het is duidelijk dat dit het principe van de vrijheid van vereniging zou aantasten. Solidaire vrije vakbonden zijn een essentieel bestanddeel van de democratie.

Het probleem zit dieper, namelijk in het abnormale overwicht dat de vakbonden van het overheidspersoneel – met ‘benoemde ambtenaren’ – thans hebben. Het zogenaamde stakingsrecht voor vastbenoemden tast de basisrechten van andere burgers aan. Bij staking of acties lopen de ambtenaren noch hun ‘onderneming’ enig risico, gewone werknemers en hun ondernemingen daarentegen wel.

Dat vastbenoemden door hun niet verschijnen op het werk de facto gevangenen, scholieren, reizigers, zieken, enzovoorts gijzelen en daardoor nauwelijks in te schatten persoonlijk leed en economische schade veroorzaken, is zeker vanuit de christelijke principes ontoelaatbaar

Pol T. DESCAMPS, Kortrijk